

Het voortdurend vragen vormt het leven van het goed dat gevraagd wordt. Jouw onophoudelijk vragen om de komst van het Rijk van de Goddelijke Wil, vormt zijn Leven in jou. Jouw onophoudelijk “Ik bemin U” vormt het Leven van mijn Liefde in jou.

Mijn dochter,

Als je iets *voortdurend* vraagt, zonder op te houden, dan vorm je het Leven van dit goed dat je vraagt. Het bereidt je ziel voor om dit gewilde goed te ontvangen. En God wordt aangespoord om de gave te geven waarom gebeden wordt.

Meer zelfs: de ziel heeft door de zovele herhaalde akten en gebeden in zichzelf -het leven -de oefening -de gewoonte gevormd van het Goed, waarom ze vraagt. Door het onophoudelijk vragen van de ziel zal God dit geschenk aan de ziel geven.

In die ziel bevindt zich dan het Leven van de gave die God haar schenkt. Door de herhaalde akten wordt het goed waarom gebeden wordt haar eigen natuur: Zij zal zich dan eigenaar en overwinnaar voelen. Zij zal zichzelf veranderd voelen in het Geschenk dat zij ontvangen heeft.

Jouw voortdurend vragen om het *Rijk van de Goddelijke Wil*, vormt *zijn Leven in jou*. Jouw voortdurend *“Ik bemin U”* vormt het *leven van mijn Liefde in jou*.

Aangezien Ik jou beide geschenken gegeven heb, voel jij in jezelf -alsof je eigen natuur niets anders voelt de levendmakende kracht van mijn Willen en mijn Liefde.

De standvastigheid in het vragen is de zekerheid dat de gave jou toebehoort.

Jij vraagt het Rijk van mijn Wil voor allen. Dit is een voorspel, zodat de anderen het geschenk van mijn hoogste Fiat kunnen ontvangen.

Daarom: *“zet jouw akten verder en wordt het niet moe!”*